

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dany Mazákové a soudkyně JUDr. Miluše Krejzlíkové a Mgr. Magdalény Šedivé, LL.M., ve věci

žalobců:

- a) [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
- b) [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]
- oba zastoupení advokátkou Mgr. Ivetou Trejtnarovou
sídlem v Rychnově nad Kněžnou, 516 01, Staré náměstí 49

proti

žalovaným:

1. [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
2. [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]
- oba zastoupení advokátem Mgr. Jakubem Novákem
sídlem Studénka, 742 13, Zahradní 636

o zrušení a vypořádání spoluvlastnictví

o odvolání žalovaných 1 a 2 proti rozsudku Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 12. 8. 2019 č. j. 7 C 251/2016-70

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se ve výrocích I, II a III **potvrzuje**.
- II. Ve výrocích IV a V se rozsudek okresního soudu **zrušuje** a řízení o zřízení služebnosti se **zastavuje**.

- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před okresním ani před odvolacím soudem.
- IV. Žalobci jsou povinni společně a nerozdílně nahradit České republice na účet Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou náklady řízení před okresním soudem 1 906 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žalovaní jsou povinni společně a nerozdílně nahradit České republice na účet Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou náklady řízení před okresním soudem 1 906 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Okresní soud napadeným rozsudkem zrušil spoluvlastnictví žalobců a žalovaných k pozemku parc. č. [REDAKCE] – zahrada, zapsaného na listu vlastnictví č. [REDAKCE] pro obec a katastrální území [REDAKCE] v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Královéhradecký kraj v [REDAKCE] (výrok I), a tento pozemek přikázal do vlastnictví žalobců ve formě společného jmění manželů (výrok II). Žalobci byli zavázáni společně a nerozdílně zaplatit žalovaným na vypořádací podíl 45 562,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok III). Pro každého vlastníka domu čp. [REDAKCE], stojícím na pozemku parc. č. st. [REDAKCE] v obci a katastrálním území [REDAKCE] zřídil služebnost vstupu na pozemek parc. č. [REDAKCE] v obci a katastrálním území [REDAKCE] za účelem prohlídky nebo údržby vodovodní přípojky na tomto pozemku s tím, že každý vlastník pozemku parc. č. [REDAKCE] v obci a katastrálním území [REDAKCE] je povinen tuto služebnost inženýrské sítě strpět (výrok IV). Služebnost inženýrské sítě byla zřízena za náhradu 10 000 Kč, kterou byli žalovaní povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobcům rovněž do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok V). Rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok VI) a že žalobci i žalovaní jsou povinni nahradit na nákladech řízení státu 3 812 Kč, každý jednou polovinou, tj. žalobci 1 906 Kč a žalovaní rovněž 1 906 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku, a to na účet Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou.
2. Okresní soud se nejprve zabýval otázkou, zdali předmětný pozemek (dále jen „parc. č. [REDAKCE] v [REDAKCE]“) není v přídatném spoluvlastnictví účastníků řízení, neboť přídatné spoluvlastnictví zrušit nelze. Okresní soud měl za to, že předmětný pozemek v přídatném spoluvlastnictví účastníků řízení není, neboť jejich domy, které s dalšími domy čp. [REDAKCE] a [REDAKCE] tvoří řadové domy, nevytváří místně i účelem vymezený celek a vlastníci domů čp. [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří jsou také závislí na inženýrských sítích, které předmětným pozemkem prochází, v minulosti na žalobce své spoluvlastnické podíly k předmětnému pozemku převedli. Pozemek ani jako celek neslouží k určitému účelu. Okresní soud spoluvlastnictví účastníků ke spornému pozemku zrušil, neboť dospěl k závěru, že zrušení spoluvlastnictví nepřichází v nevhodnou dobu ani k újmě žalovaných. Okresní soud dále uvedl, že předmětný pozemek je teoreticky dělitelný, ale s ohledem na jeho umístění, tvar, výměru a využití by jeho rozdělení rozhodně nevyhovovalo požadavku účelného využití věci, když by se žalovaným z tohoto pozemku mělo dostat pouhých 60,75 m² a pozemek jednou stranou přímo sousedí s domem žalobců a druhou s pozemní komunikací. Takový pozemek by neměl řádné funkční využití, a proto ho považoval za nedělitelný a přikázal ho do vlastnictví žalobců. Jelikož pozemek netvoří jednotný funkční celek s pozemkem parc. č. st. [REDAKCE], jehož součástí je stavba čp. [REDAKCE] (ve vlastnictví žalovaných), tak případná ztráta spoluvlastnictví k 1/4 sporného pozemku má hodnotu ceny příslušného spoluvlastnického podílu na pozemku (tj. 1/4 z celkové hodnoty 182 250 Kč, což je 45 562,50 Kč). Hodnota domu čp. [REDAKCE] by byla prodejem jejich spoluvlastnického podílu na pozemku parc. č. [REDAKCE] dotčena pouze hodnotou věcného břemene uložení vodovodní přípojky k domu čp. [REDAKCE], tj. částkou 10 000 Kč. Ostatní inženýrské sítě na pozemku parc. č. [REDAKCE] jsou ve vlastnictví jiných vlastníků a povinnost úhrady za zřízení těchto věcných břemen nejde

k tíži vlastníka pozemku parc. č. st. ■■■■■, jehož součástí je stavba čp. ■■■■■. Okresní soud zřídil ve prospěch každého vlastníka domu čp. ■■■■■, stojícím na pozemku parc. č. st. ■■■■■ v obci a katastrálním území ■■■■■, služebnost vstupu na předmětný pozemek za účelem prohlídky nebo údržby vodovodní přípojky na tomto pozemku, když zřízení služebnosti považoval za nanejvýš účelné. Náhradu za trpěnou služebnost ocenil okresní soud na částku 10 000 Kč v souladu se znaleckým posudkem. K vypořádání spoluvlastnictví nedochází ani v nevhodnou dobu, neboť nebylo prokázáno, že by mělo dojít v dohledné době k vybudování čističky odpadních vod.

3. Proti tomuto rozsudku podali žalovaní 1 a 2 včasné odvolání, když trvali na tom, že předmětný pozemek je v přídatném spoluvlastnictví, když splňuje všechny zákonné předpoklady přídatného spoluvlastnictví. Přídatné spoluvlastnictví nemůže být rozděleno. Podle žalovaných zde existují dvě a více samostatných věcí, které vytvářejí místně a účelně vymezený celek, současně zde existuje věc, která slouží ke společnému účelu všech vlastníků samostatných věcí. Touto věcí je právě předmětný pozemek parc. č. ■■■■■ v ■■■■■, na kterém jsou umístěny všechny inženýrské sítě a další nezbytné věci náležející všem vlastníkům řadových domů. Proto byl také tento pozemek zřízen, byla na něm zřízena vodovodní šachta. Bez existence tohoto pozemku není užívání rodinných domů dobře možné a nelze je samostatně užívat, a to právě s ohledem na uvedené inženýrské sítě, bez kterých by bylo užívání řadových domů nemyslitelné. Žalovaní mají za to, že zde přídatné vlastnictví existuje a okresní soud se s jejich tvrzením řádně nevypořádal. Dále poukázali na to, že podle § 1145 o. z. nelze zřídit služebnost vstupu na sousední pozemek. Navíc okresní soud opomenul zřídit další služebnosti k přístupu k dalším inženýrským sítím, které jsou umístěny na pozemku. Vlastnictví inženýrských sítí nebylo v řízení prokázáno a zůstává sporné. Nelze přitom zřídit služebnost pouze k jedné z inženýrských sítí a ve zbývajících částech toto opomenout. Okresní soud se ani nezabýval otázkou solventnosti spoluvlastníků. Navíc zrušením spoluvlastnictví vznikne žalovaným újma ve smyslu § 1140 odst. 2 o. z., když by se měl zřídit do budoucna nový septik a bylo by možno jej umístit právě na předmětný pozemek. Závěrem také žalovaní nesouhlasili s výší přiměřené náhrady za zřízení služebnosti. Kdyby soud přistoupil ke zřízení služebnosti také k ostatním sítím, které jsou na pozemku umístěny, tak by došlo k absurdní situaci, že by žalovaní nezískali na svůj podíl vůbec nic, naopak, ještě by museli za ztrátu žalobcům zaplatit. Ohodnocení služebnosti na 10 000 Kč za jednu inženýrskou síť je tak zcela nepřiměřené. Proto žalovaní navrhl, aby odvolací soud změnil napadený rozsudek a žalobu zamítnul s tím, že se jedná o přídatné spoluvlastnictví, popř. zamítl s odkazem na ustanovení § 1140 odst. 2 o. z.
4. Zástupkyně žalobců navrhla, aby rozsudek okresního soudu byl ve výrocích I až III potvrzen, ve výroku IV až V ponechává rozhodnutí na úvaze odvolacího soudu, když si je vědoma toho, že soud překročil své zákonné oprávnění.
5. Po zjištění, že odvolání bylo podáno oprávněnými osobami (§ 201 o. s. ř.), v zákonné lhůtě (§ 204 odst. 1 o. s. ř.) a že je přípustné (a contr. 202 o. s. ř.), přezkoumal odvolací soud napadený rozsudek i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, 212a o. s. ř.), a shledal, že odvolání žalovaných je částečně důvodné.
6. Odvolací soud předestřel účastníkům právní názor, že § 1145 o. z. dopadá pouze na situaci, kdy k zrušení spoluvlastnictví dochází rozdělením společné věci. Za situace, kdy je vypořádávání spoluvlastnictví přikázáním jiným způsobem, nelze služebnost rozhodnutím soudu zřídit.
7. Odvolací soud doplnil dokazování ve smyslu § 213 o. s. ř. o zprávu z internetového bankovníctví žalobců, ze které vyplývá, že mají na bankovním účtu 209 789 Kč.

8. Okresní soud zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví správně posuzoval podle zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“).
9. Dle § 1140 odst. 1 a 2 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. (dále jen o. z.) nikdo nemůže být nucen ve spoluvlastnictví setrvat. Každý ze spoluvlastníků může kdykoli žádat o své oddělení ze spoluvlastnictví, lze-li předmět spoluvlastnictví rozdělit, nebo o zrušení spoluvlastnictví. Nesmí tak ale žádat v nevhodnou dobu nebo jen k újmě některého ze spoluvlastníků.
10. Dle § 1141 odst. 1 o. z. se spoluvlastnictví zrušuje dohodou všech spoluvlastníků.
11. Dle § 1142 odst. 1 o. z. jedná-li se o společnou věc, která má jako celek sloužit k určitému účelu, není její rozdělení možné.
12. Dle § 1143 o. z. nedohodnou-li se spoluvlastníci o zrušení spoluvlastnictví, rozhodne o něm na návrh některého ze spoluvlastníků soud. Rozhodne-li soud o zrušení spoluvlastnictví, rozhodne zároveň o způsobu vypořádání spoluvlastníků.
13. Dle § 1144 odst. 1 a 2 o. z. je-li to možné, rozhodne soud o rozdělení společné věci; věc ale nemůže rozdělit, snížila-li by se tím podstatně její hodnota. Rozdělení věci však nebrání nemožnost rozdělit věc na díly, odpovídající přesně podílům spoluvlastníků, vyrovná-li se rozdíl v penězích.
14. Dle § 1145 o. z. při zrušení spoluvlastnictví rozdělením společné věci může soud zřídit služebnost nebo jiné věcné právo, vyžaduje-li to řádné užívání nově vzniklé věci bývalým spoluvlastníkem.
15. Dle § 1147 o. z. není-li rozdělení společné věci dobře možné, přikáže ji soud za přiměřenou náhradu jednomu nebo více spoluvlastníkům. Nechce-li věc žádný ze spoluvlastníků, nařídí soud prodej věci ve veřejné dražbě; v odůvodněném případě může soud rozhodnout, že věc bude dražena jen mezi spoluvlastníky.
16. Dle § 1223 odst. 1 o. z. věc náležící společně několika vlastníkům samostatných věcí určených k takovému užívání, že tyto věci vytvářejí místně i účelem vymezený celek, a která slouží společnému účelu tak, že bez ní není užívání samostatných věcí dobře možné, je v přídatném spoluvlastnictví těchto vlastníků. Týká-li se přídatné spoluvlastnictví nemovité věci zapisované do veřejného seznamu, zapíše se do veřejného seznamu i přídatné spoluvlastnictví.
17. Dle § 1224 odst. 1 o. z. věc v přídatném spoluvlastnictví nesmí být proti vůli některého ze spoluvlastníků odňata společnému účelu.
18. Dle § 1229 o. z. pozbude-li věc v přídatném spoluvlastnictví svůj účel, zanikne přídatné spoluvlastnictví a spoluvlastníci se vypořádají podle obecných ustanovení o zrušení spoluvlastnictví. Dokud tento účel trvá, nelze přídatné spoluvlastnictví zrušit.
19. Odvolací soud se ztotožňuje s názorem soudu prvního stupně, že v daném případě se nejedná o případ přídatného spoluvlastnictví, byť na základě jiných nosných důvodů. Podle odborné literatury (*Občanský zákoník III. Věcná práva (§ 976–1474), 1. vydání, 2013*) se přídatné spoluvlastnictví vyskytuje zejména v souvislosti s individuálním vlastnictvím nemovitých věcí (např. pozemků) vázaným účelově na spoluvlastnictví další věci (např. cesty nebo parkoviště apod.), přičemž nemovité věci náležející samostatným vlastníkům vytvářejí účelový celek (např. průmyslový areál, zahrádkářskou kolonii nebo chatovou osadu) a jejich užívání není bez věci v přídatném spoluvlastnictví dobře možné. Zákon tak vymezuje přídatné spoluvlastnictví základními podmínkami, a to:
 - a) musí zde existovat dvě a více samostatných věcí, které vytvářejí místně a účelem vymezený celek,

- b) musí zde existovat věc, která slouží společnému účelu všech vlastníků samostatných věcí,
- c) bez existence věci, která slouží společnému účelu všech vlastníků samostatných věcí, není dobře možné samostatné věci užívat.
20. Pokud jde o splnění první podmínky (existence dvou a více samostatných věcí), tak ta by v projednávaném případě byla splněna, když zde existují 4 pozemky (pozemky parc. č. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] v obci [REDACTED]), na kterých stojí k sobě přiléhající 4 řadové domy (čp. [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]) a každý z těchto rodinných domů má odlišného vlastníka. Lze souhlasit s tím, že spolu tvoří místně vymezený celek, kdy se jedná o soustavu rodinných domů, které byly vystavěny v rámci jedné stavební etapy, jsou vizuálně obdobné a celkově spolu vytváří blok 4 řadových domů, které nenavazují na další stavební zástavbu a vzájemně tak vytvářejí místně i účelem vymezený celek.
21. Současně zde existuje další věc – pozemek parc. č. [REDACTED] o výměře 243 m², který je ve tvaru půloválu a přiléhá pouze k pozemku žalobců (krajní dům čp. [REDACTED]) a ze zbývajících třech stran k němu přiléhají pozemní komunikace. Na tomto pozemku jsou umístěny vodovodní přípojky pro rodinné domy čp. [REDACTED] – [REDACTED], vodovodní řad, sdělovací kabel, kabel elektrického vedení a splašková kanalizace vedoucí od řadových domů čp. [REDACTED] až čp. [REDACTED]. Okrajový pozemek byl v minulosti pravděpodobně zamýšlen jako zázemí pro všechny 4 řadové domy, když byla k tomuto pozemku převedena vždy ideální 1/4 ke každému z řadových domů. V průběhu času žalobci odkoupili 2/4 podílů (od vlastníků nemovitostí čp. [REDACTED] a čp. [REDACTED]) a v současnosti tak vlastní ideální 3/4 tohoto pozemku. Žalovaní na tento pozemek nahlíží jako na věc, která „*náleží společně několika vlastníků samostatných věcí určených k takovému užívání*“ a bez které není užívání samostatných věcí „*dobře možné*“.
22. Na sporný pozemek parc. č. [REDACTED] ale nelze nahlížet jako na věc, která slouží ke společnému užívání a bez které není užívání samostatných věcí (řadových domů) dobře možné. Sporný pozemek k bezpodmínečnému užívání řadového domu není nutný a žádnou službu mu sám o sobě nepřináší. Naopak, co přináší rodinným domům službu a bez čeho by nebylo užívání jejich nemovitostí dobře možné, jsou inženýrské sítě, které jsou na pozemku umístěny. Pokud by byly ale inženýrské sítě vedeny jiným způsobem (byly „přeneseny“ na jiné místo) nebo byly napojeny na jiném pozemku, byla by jejich „služba“ řadovým domům zachována. Sám pozemek parc. č. [REDACTED] neslouží a nemusí sloužit výlučně k umístění inženýrských sítí. Jak uvedl znalec, tak pozemek sice nelze zastavět a jeho plnohodnotné užívání limitují ochranná pásma, ale stále jej lze využít pro venkovní posezení, zeleninovou zahrádku, k parkovacímu stání apod., když bude zachován vstup k jednotlivým sítím za účelem údržby a opravy. Jinak řečeno, sám pozemek parc. č. [REDACTED] ostatním nemovitým věcem (řadovým domům) neslouží, když věci, které jsou s řadovými domy účelně spojeny, jsou právě inženýrské sítě (přípojky, kanalizace).
23. Tyto inženýrské sítě a další stavby a technická zařízení, která s nimi provozně souvisí, jsou podle § 509 o. z. samostatnou věcí, která není součástí pozemku. V řízení nebylo ani prokazováno vlastnické právo k těmto inženýrským sítím a dalším zařízením. Uvedené inženýrské sítě a stavby tak mohou být ve výlučném vlastnictví jednotlivých majitelů pozemků (např. u vodovodních přípojek se bude pravděpodobně jednat o věc ve výlučném vlastnictví každého z vlastníků rodinných domů, když na pozemku jsou umístěny 4 různé vodovodní přípojky), tak ve vlastnictví třetích nebo neznámých osob (kanalizace, datový kabel), popřípadě by mohly být věci ve spoluvlastnictví všech vlastníků rodinných domů (vodovodní šachta). Ačkoli lze souhlasit s tím, že prozatím hlavní využití pozemku je umístění přípojek a „technického zázemí“ pro rodinné domy, tak podstatné je, že tento pozemek může mít také jiné, samostatné využití, které dále specifikoval znalec.
24. Pokud žalovaní poukazovali na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 7. 2019 sp. zn. 22 Cdo 1216/2019 ohledně užívání věci, tak v projednávaném případě se jedná o jiný

případ, kdy dovolací soud posuzoval přídatné spoluvlastnictví ve vztahu bytových jednotek a přílehlající zahrady a případné dělení zahrady. Závěry zde uvedené ohledně otázky užívání pozemku s tím, že „užívání věci („blavní“) bez předmětu přídatného spoluvlastnictví není „dobře možné“ nejen v případě, že není možné vůbec, ale i tehdy, je-li podstatně omezeno či ztíženo“, však na projednávaný případ dopadají. Pokud žalobci odkoupili v roce 2015 ideální 2/4 předmětného pozemku od vlastníků nemovitostí čp. ■■■ a čp. ■■■, tak je zřejmé, že zbývající vlastníci své pozemky užívají i bez předmětného pozemku a fakticky je takové užívání nejen možné, ale je částečně realizováno již několik let. Navíc přídatné spoluvlastnictví je konstruováno jako institut ve prospěch spoluvlastníků, právní úprava jim nemůže „vnucovat“ účel věci tam, kde ho již spoluvlastníci nechtějí z nějakého důvodu využívat a např. se rozhodli své podíly odprodat.

25. Z výše uvedených závěrů má odvolací soud za to, že pozemek parc. č. ■■■ není v přídatném spoluvlastnictví ve smyslu § 1223 o. z. a následující, ale v běžném, podílovém spoluvlastnictví, kdy žalobci vlastní ideální 3/4 a žalovaní vlastní ideální 1/4 pozemku. Proto okresní soud postupoval správně podle ustanovení § 1141 o. z. a násl., o vypořádání podílového spoluvlastnictví. Krajský soud na podkladě skutkových závěrů rozsudku okresního soudu dospívá k identickým právním závěrům a ztotožňuje se s výkladem okresního soudu o tom, proč bylo spoluvlastnictví zrušeno a jakým způsobem bylo vypořádáno a proč se nejednalo o vypořádání spoluvlastnictví v nevhodnou dobu. K uvedenému odvolací soud pouze doplnil dokazování ve vztahu k otázce solventnosti žalobců k výplatě vypořádacího podílu (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 1305/2007, sp. zn. 22 Cdo 3510/2011), kteří výpisem z účtu dostatečně prokázali, že jsou schopni vypořádací podíl žalovaným uhradit.
26. Odvolací soud proto ve výrocích I, II a III rozsudek okresního soudu potvrdil jako věcně správný podle § 219 o. s. ř.
27. Z průběhu řízení vyplynulo, že žalovaní se obávají, že v důsledku vypořádání spoluvlastnictví se nebudou moci řádně dostat k vodovodní přípojce, popřípadě jiným inženýrským sítím. Ostatně toho si byl vědom i okresní soud, který za účelem vstupu a údržby zřídil žalovaným a každému dalšímu vlastníku domu čp. ■■■, stojícím na pozemku parc. č. st. ■■■ v obci a katastrálním území ■■■, služebnost vstupu na pozemek ve smyslu § 1145 o. z.
28. Podle § 1260 odst. 1, věta druhá o. z. se služebnost ze zákona nebo rozhodnutím orgánu veřejné moci nabývá v případech stanovených zákonem, přičemž soud může zatížit služebností nově vzniklou věc, když obě věci vznikají v důsledku rozdělení. Z dikce *a contrario* vyplývá, že soud nemá toto oprávnění v případě, kdy v rámci řízení o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví soud rozhodne o přikázání věci do výlučného vlastnictví jinému spoluvlastníkovi podle § 1147 o. z. (srov. analogicky stanovisko Nejvyššího soudu Cpj 37/88, publikováno ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, 1989, č. 1, s. 80). V případě, že zákon tuto možnost soudu pro určitou situaci nestanoví, soud nemůže svým rozsudkem oprávnění ze služebnosti založit, a to ani tehdy, kdyby se z okolností případu jevilo zřízení služebnosti vhodným východiskem k jeho řešení.
29. Okresní soud ve výrocích IV a V svého rozsudku překročil zákonné oprávnění, když bez návrhu účastníků zřídil služebnost k předmětnému pozemku, a proto nezbylo než v této části rozsudek okresního soudu zrušit podle § 219 odst. 1 písm. b) o. s. ř. a řízení zastavit. S ohledem na tyto právní závěry jsou dále námitky žalovaných ohledně ocenění služebnosti a zřízení vícero služebností nadbytečné.
30. K tomu je třeba jenom doplnit, že zástupci obou stran vyjádřili před odvolacím soudem zájem uzavřít mimosoudní dohodu o zřízení služebností právě ve vztahu k těmto inženýrským sítím, což je přípustné, ale také vhodné. Současné žalovaní mají možnost

vstupu na tento pozemek podle § 1021 o. z. za účelem údržby. V případě, že by jim takový vstup nebyl umožněn, mají možnost se obrátit na soud.

31. Podle § 224 odst. 1 a 2 a § 142 odst. 2 o. s. ř. odvolací soud nově rozhodoval o nákladech řízení před okresním soudem a dále o nákladech před odvolacím soudem. V projednávané věci jde o otázku vypořádání spoluvlastnictví, kdy podle nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 12. 2019 sp. zn. II. ÚS 572/19 je základním východiskem pro stanovení výše náhrady nákladů, že každý z účastníků si nese své náklady řízení sám, ledaže by pro to byly dány zvláštní důvody. Takové zvláštní důvody nebyly shledány, a proto nebyla žádnému z účastníků přiznána náhrada nákladů řízení ani před soudem prvního stupně, ani před odvolacím soudem.
32. Současně byla přiznána náhrada nákladů řízení České republice podle § 148 o. s. ř. Tyto náklady vznikly v souvislosti se jmenováním znalce Ing. Libora Hemelíka, kdy mu bylo vyplaceno znalečné ve výši 3 812 Kč. Protože bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení tak, že nebyly žádnému z účastníků přiznány, tak bylo rozhodnuto, aby jak strana žalující, tak strana žalovaná nahradila státu takto vzniklé náklady ve výši 1/2 – tj. každá ze stran 1 906 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je dovolání přípustné, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Takové dovolání se podává do dvou měsíců ode dne doručení rozhodnutí odvolacího soudu u soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (Okresní soud v Rychnově nad Kněžnou) s tím, že bude adresováno Nejvyššímu soudu ČR v Brně. Dovolání lze podat pouze z důvodu nesprávného právního posouzení věci (§ 237 a § 241a o. s. ř.).

Hradec Králové 2. června 2020

JUDr. Dana Mazáková v. r.
předsedkyně senátu